

Folketingets Socialudvalg

Departementet

Holmens Kanal 22
1060 København K

Tlf. 3392 9300
Fax. 3393 2518
E-mail vfm@vfm.dk

URA/ J.nr. 2008-2953

Dato: 23. juni 2008

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 30. april følger hermed velfærdsministerens endelige svar på spørgsmål nr. 355 (SOU Alm. del).

Spørgsmål nr. 355:

"Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 23. april 2008 fra Landsforeningen af Polio-, Trafik- og Ulykkesskadede, jf. SOU alm. del - bilag 218."

Svar:

Regeringen har løbende fokus på udviklingen i indkomster og indkomstfordelingen. I Danmark anvender vi typisk begrebet 'lavindkomstgruppen', når vi vil se på udviklingen i og fordelingen af indkomster. Lavindkomstgruppen defineres ved personer, som har en lav indkomst i forhold til den øvrige befolkning. Den disponible indkomst skal ligge under 50 pct. af medianindkomsten, før man tilhører lavindkomstgruppen.

Her viser tallene, at Danmark er det land blandt OECD-landene, der har den laveste andel af befolkningen i lavindkomstgruppen, og hvor der er den mest lige indkomstfordeling.

Udviklingen i lavindkomstgruppen er i årevis blevet analyseret af Finansministeriet og andre dele af centraladministrationen. Der bliver jævnligt udgivet publikationer fra forskningsinstitutioner som for eksempel SFI. Og der tages højde for de svage grupper, herunder også de handicappede, i den måde, vi har indrettet vores fintmaskede net af forsørgelsesydelse på, i indretningen af serviceydelser, boligpolitik osv.

Landsforeningen af Polio-, Trafik- og Ulykkesskadede argumenterer for en relativ fattigdomsgrænse, en fattigdomskommission og mulighed for at forhandle den årlige stigning i overførselsindkomsterne.

Efter min opfattelse er fattigdomsgrænser, uanset om de er absolutte eller relative, meget vanskelige at definere og endnu vanskeligere at gøre praktisk anvendelige.

Det kan forekomme enkelt at sammenligne økonomien for overførselsmodtagere med gennemsnitslønninger og lignende. Men en sådan sammenligning tager ikke højde for den enkelte husstands udgifter, gældsstiftelse, særlige behov og andre individuelle forhold, hvilket gør en sammenligning uanvendelig i forhold en fattigdomsdiskussion.

Jeg kan på den baggrund ikke tilslutte mig forslaget om at nedsætte en fattigdomskommission, der skal definere et fattigdomsbegreb. Til gengæld vil vi fortsat følge udviklingen i indkomstfordelingen og løbende prioritere at hjælpe særlige grupper, der har behov for hjælp.

For så vidt angår spørgsmålet om satsreguleringen, kan jeg oplyse, at den medfører, at overførselsindkomsterne hvert år reguleres i forhold til lønudviklingen, således at modtagerne af overførselsindkomster også får del i den almindelige velstandsudvikling. Da satsreguleringen er baseret på den gennemsnitlige lønudvikling, vil reguleringen endda kunne være højere end for de lønmodtagere, som i det enkelte år har en lønudvikling, der er lavere end gennemsnittet.

Niveauet for overførselsindkomster er fastsat af Folketinget og er indrettet forskelligt for forskellige grupper. For eksempel er satserne til kontant-hjælpsmodtagere indrettet med henblik på at give et incitament til at komme i beskæftigelse. Blandt andet derfor er det hensigtsmæssigt, at satserne følger udviklingen i lønningerne. På den baggrund mener jeg ikke, at regeringen skal føre "overenskomstforhandlinger" om stigningen i overførselsindkomsterne.

I øvrigt skal det bemærkes, at modtagere af overførselsindkomster løbende får forhøjelser og tillæg, som ligger ud over den almindelige satsregulering.

Endelig kan jeg oplyse, at regeringen støtter Danmarks tiltrædelse til FN's Handicapkonvention, og regeringen agter at sørge for, at Danmark overholder konventionens bestemmelser.

Karen Jespersen

/ Bent Nielsen